REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu toga suda Studenku Vuleti, sucu pojedincu, uz sudjelovanje sudske zapisničarke Nataše Rogošić, u upravnom sporu tužitelja Vinay Kotthakonda, državljanin Indije, protiv tuženika Ministarstva unutarnjih poslova, Policijska uprava Splitsko-dalmatinska, Postaja pomorske policije Split, Vojarna „Admirala flote Sveto Letica-Barba“, Zrinsko-Frankopanska bb, Split, radi rješenja o povratku stranca, nakon neposredne i javne rasprave zaključene 13. listopada 2026. godine u odsutnosti tužitelja i prisutnosti opunomoćenika tuženika, 12. studenog 2026.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev kojim se traži poništenje rješenja Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave splitsko-dalmatinske, Postaje pomorske policije Split, KLASA: UP/I-216-04/26-02/16, URBROJ:511-12-38-26-19 od 20. ožujka 2026. godine.

Obrazloženje

1. Dana 03. lipnja 2026. godine ovome sudu je na nadležno postupanje dostavljen dopis Postaje pomorske policije Split uz koji je priložena podnesak tužitelja – Žalba, sastavljen po odvjetniku Franji Ribiću, odvjetniku u Zagrebu, Gajeva 59, te osporavano rješenje tuženika, KLASA: UP/I-216-04/26-02/16, URBROJ:511-12-38-26-19 od 20. ožujka 2026. godine sa dostavnicom o uručenju. Navedenoj žalbi nije priložena punomoć označenog opunomoćenika. Osporenim rješenjem tuženika dana1 je uputa o pravnom lijeku da protiv istog rješenja nije dozvoljena žalba već da se može pokrenuti upravni spor kod Upravnog suda u Splitu u roku od 30 dana od dostave rješenja.

Kako je ovome sudu dostavljen podnesak nazvan žalba u (ne tužba kojom se pokreće upravni spor), ovaj sud je rješenjem od 09. lipnja 2026. godine pozvao označenog opunomoćenika tužitelja da se u roku od 15 dana izjasni da li traži (želi) da se po navedenom podnesku-žalbi nastavi voditi upravni spor radi osporavanja rješenja koje se spominje u toj žalbi. Ukoliko želi nastavak vođenja upravnog spora da Sudu dostavi punomoć tužitelja kojom ga ovlašćuje da pokrene upravni spor radi osporavanja navedenog rješenja tuženika, da dostavi uređenu tužbu sukladno članku 45. st. 1. u vezi sa st. 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 36/24, u daljnjem tekstu: ZUS-a). Nakon navedenog označeni opunomoćenik tužitelja je

dostavio očitovanje i uređenu tužbu u kojoj je osporio osnovanost predmetnog rješenja tuženika, međutim nije dostavio punomoć za zastupanje tužitelja u ovom upravnom sporu.

Obzirom da označeni opunomoćenik nije dostavio punomoć za zastupanje tužitelja sud ga je ponovo pozvao rješenjem od 01. srpnja 2026. godine te mu je naloženo da u roku od 7 dana dostavi punomoć, ali označeni opunomoćenik ni tada nije dostavio punomoć tužitelja. Pored navedenog označeni opunomoćenik je telefonom pozvan na ured dana 16. srpnja 2026. godine te je ponovo zatraženo da dostavi punomoć tužitelja za zastupanje.

Kako označeni opunomoćenik ni nakon višekratnog pozivanja nije dostavio punomoć tužitelja za zastupanje u ovom upravnom sporu, Sud je istog isključio kao opunomoćenika odnosno utvrdio da isti nije opunomoćenik tužitelja, a radnje koje je poduzimao u ime tužitelja bez punomoći su bez pravnog učinka. Kako navedena situacija za tužitelja ne bi bila štetna, sud je samo prihvatio da se radi o tužbi tužitelja odnosno upravnom sporu.

2. Rješenjem suda od 09. lipnja 2026. godine je tužba tužitelja dostavljena tuženiku na odgovor. U odgovoru na tužbu tuženik je odgovorio na navode da u postupku nisu pravilno utvrđene relevantne činjenice, posebno okolnosti za raniji boravak i rad tužitelja, eventualni postupak produljenja dozvole, radni odnos, prijavu odjavu kod nadležnih institucija, da li je tužitelju omogućeno očitovanje i da je tuženik detaljnije trebao utvrditi činjenično stanje i obrazložiti razloge zbog kojih je donijeto predmetno rješenje. Tuženik u odgovoru navodi da iz osporenog rješenja je jasno vidljivo kako obrazloženje sadrži sve bitne osobne okolnosti stranke koje su doveli do rješenja; da je nesporno da je tužitelj prethodno posjedovao dozvolu za privremeni boravak i rad izdanu od PP Hvar, ali da je ista važila do zaključno 16. ožujka 2026. godine, nakon čega je prestala važiti po sili zakona; da je u obrazloženu rješenja jasno navedeno da zahtjev za produljenje dozvole nije do dana donošenja istog rješenja podnesen, niti od tužitelja ni od poslodavca, već nakon isteka svih predviđenih rokova; da je naknadno zahtjev podnesen tek dana 16. travnja 2026. godine tj. mjesec dana nakon isteka prethodne dozvole i nakon donošenja rješenja o povratku, pa da ne može retroaktivno proizvesti učinak zakonitog boravka u razdoblju od 17. ožujka 2026. godine pa nadalje; da je tužitelju omogućeno očitovanje, što je vidljivo iz zapisnika o uzimanje izjave, iz kojeg je vidljivo da je tužitelju sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku omogućeno sudjelovanje u svim fazama postupka, te da se očituje o svim činjenicama i dokazima u upravnom postupku. Predloženo je da se tužba odbaci kao nepravodobna odnosno da se odbije i potvrdi osporeno rješenje.

3. Osporenim rješenjem tuženika, KLASA: UP/I-216-04/26-02/16, URBROJ: 511-12-38-26-19 od 20. ožujka 2026. godine među ostalim navedeno da tužitelj nezakonito boravi u RH-oj i da je dužan napustiti Europski gospodarski pojas (EGP) u roku od 30 dana od izvršnosti rješenja, te da je prilikom napuštanja RH-e se dužan prijaviti policijskom službeniku na graničnom prijelazu ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu RH nakon napuštanja EGP-a, te upozorenje da ako ne izvrši rješenje da će se prisilno udaljiti iz RH-e.

4. Na raspravi od 04. rujna 2026. godine nije pristupio tužitelj ni označeni opunomoćenik kojem je je bio uredno upućen poziv za raspravu, a kojeg je označeni opunomoćenik uredno zaprimio. Označenom opunomoćeniku je uz poziv za raspravu

dostavljeno rješenje suda kojim mu se nalaže dostava punomoći, sve iz razloga da za tužitelja ne bi nastala šteta. Označeni opunomoćenik nije ni opravdao izostanak.

Nazočni opunomoćenik tuženika je te prigode iskazao da prema saznanjima kojima raspolaže tuženik je tužitelj napustio Republiku Hrvatsku na način da je dana 08. srpnja 2026. godine avionom iz zračne luke Franjo Tuđman u Zagrebu otputovao za Dubai.

Kako tužitelj nema opunomoćenika ni adresu u RH-oj ročište se nije moglo održati već je zakazano novo ročište za dan 13. listopada 2026. godine u 9,00 sati te je tužitelj pozvan putem oglasne ploče.

5. Na raspravi od 13. listopada 2026. godine nije pristupio tužitelj koji je zbog nedostupnosti i nepoznate adrese obaviješten putem Oglasne ploče suda. Kako nije bilo razloga za odgodu rasprava je održana bez tužitelja.

Opunomoćenik tuženika je iskazao da ostaje u cijelosti kod osporenog rješenja, odgovora na tužbi i iznijetog tijelom postupka.

6. U dokaznom postupku pregledana je tužba, osporeno rješenje tuženika od 20.ožujka 2026. godine, odgovor na tužbu, te je pregledan cio sudski spis i spis tuženika dostavljen uz odgovor na tužbu.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Predmet upravnog spora je ocjena zakonitosti osporenog rješenja tuženika, KLASA: UP/I-216-04/26-02/16, URBROJ:511-12-38-26-19 od 20. ožujka 2026. godine.

Sporno je prvenstveno da li je postupak donošenja predmetnog rješenja tuženika, proveden zakonito i da li su u postupku donošenja rješenja počinjene neke postupovne povrede na štetu tužitelja.

9. Člankom 184. stavak 1., 2. i 3. Zakona o strancima („Narodne novine“, broj: 133/20,114/22,151/22,40/25, dalje: ZoS-a) je propisano: Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi i državljaninu treće zemlje kojem rješenjem državnog tijela prestaje zakoniti boravak donijet će se rješenje o povratku (st. 1). Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka utvrdit će se da državljanin treće zemlje nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj ili da mu prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj, odredit će se rok u kojem je dužan napustiti EGP-a (rok za dragovoljni odlazak) i da je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a te će se zaprijetiti prisilnim udaljenjem ako ne napusti EGP-a i odrediti država u koju će se državljanin treće zemlje prisilno udaljiti (st. 2). Prilikom određivanja roka za dragovoljni odlazak, osim okolnosti iz članka 182. ovoga Zakona, uzet će se u obzir osobne okolnosti te vrijeme u kojem državljanin treće zemlje može učiniti, koje ne može biti kraće od sedam dana niti dulje od 30 dana (st. 3).

Člankom 183. stavak 3. ZoS-a je propisano da državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kojemu je izdano rješenje o povratku je dužan napustiti EGP-a u roku koji mu je određen, te je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku.

Člankom 186. stavak 4. ZoS-a propisano je da ako je državljanin treće zemlje nezakonito ušao u Republiku Hrvatsku, da se rješenje o povratku može donijeti na obrascu.

10. Prema stanju spisa nespornim proizlazi da je tužitelj prethodno posjedovao dozvolu za privremeni boravak i rad izdanu od PP Hvar, ali da je ista važila do zaključno 16. ožujka 2026. godine, nakon čega je prestala važiti po sili zakona.

Zahtjev za produljenje dozvole nije podnesen do dana donošenja rješenja o povratku, kako od tužitelja tako ni od poslodavca, već je zahtjev za produljenje podnesen nakon isteka svih predviđenih rokova, odnosno podnesen je naknadno tek dana 16. travnja 2026. godine tj. mjesec dana nakon isteka prethodne dozvole i nakon donošenja rješenja o povratku. Stoga naknadno podnijeti zahtjev za produljenje dozvole ne može retroaktivno proizvesti učinak zakonitog boravka u razdoblju od 17. ožujka 2026. godine pa nadalje. Iz zapisnika o uzimanje izjave je vidljivo da je tužitelju omogućeno očitovanje po svim bitnim činjenicama u tijeku upravnog postupka.

11. Slijedom navedenog zakonito je tuženik sukladno članku 186. stavak 4. ZoS strancima donio predmetno rješenje o povratku koje se tužbom osporava.

12. Kako je u postupku donošenja rješenja potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, te na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjene mjerodavne odredbe propisa, osporeno rješenje je zakonito.

Stoga, valjalo je, na temelju odredbe članka 116. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 36/24, dalje ZUS), odbiti tužbeni zahtjev tj. odlučiti kao u izreci presude.

U Split 12. studenog 2026.

SUDAC

Studenko Vuleta

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba na temelju odredbe članka 126. stavka 1. ZUS-a, u roku 15 dana od dana primitka njezina pisanog otpravka, koja se podnosi pisano ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu za Visoki upravni sud Republike Hrvatske, s time da ona odgađa izvršenje pobijane presude (članak126. stavak 6. ZUS-a).

DNA:
- tužitelju, Vinay Kotthakonda, putem oglasne ploče suda,
- tuženiku, MUP, Policijska uprava Splitsko-dalmatinska, Postaja pomorske policije, Vojarna „Admirala flote Sveto Letica-Barba“, Zrinsko-Frankopanska bb, Split,
- u spis.

STUDENKO VULETA

Elektronički potpisano: 23.11.2026T09:30:19 (UTC:2026-11-23T08:30:19Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 0e3ab1ad-2333-4d91-a07f-71157591c457

Upravni sud u Splitu

Broj zapisa: **9-30890-72467**

Kontrolni broj: **0a0bb-8351f-3b6f1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.